

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е - 4610

Гр. София, 25.07.2017г.

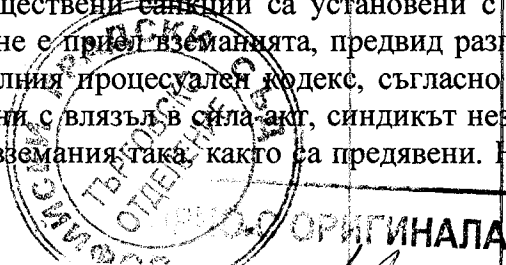
Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-18-ти състав в открито заседание на двадесет и първи юли през две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВА КАЦАРСКА

При участието на секретаря Р. АВРАМОВА като разглежда т.д. № 3750 по описа за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.692, ал. 3 и следв. от ТЗ.

Образувано е по възражение с вх.№88341/30.06.2017г., подадено от Национална агенция по приходите / НАП/ срещу списъка на неприетите предявени вземания, обявен в ТР под № 20170622084233 на кредиторите на „НАБКО ХОЛДИНГ ГРУП“ ООД. Молителят сочи, че е предявил вземанията като представител на Държавата вземания срещу длъжника, като на 22.06.2017г. в ТР били частично приети предявените от него вземания, а част били включени в списъка на неприетите вземания и срещу горното възразява. Възразилият кредитор не споделя доводите на синдика и счита, че аргументите относно акцесорните вземания не могат да бъдат възприети. Соци, че съгласно чл. 639, ал.1 от ТЗ вземанията, възникнали след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, получават плащане на падежа и ако не бъдат платени, то те подлежат на предявяване в производството по несъстоятелност безсрочно, тъй като законът не предвижда срок за предявяването им, за което се позовават на решение на ВКС № 653/24.10.2006г. по т.д.№258/2006г., ТК. Молителят твърди, че Търговският закон определя поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ за публичните вземания, които са стари, и е различен от този за вземанията, възникнали след тази дата, каквито именно са вземанията за лихви по чл. 722, ал. 1, т. 9, във връзка с чл. 616, ал.2, т. 1 от ТЗ, т.е. налице е ясна законова диференция относно момента на възникване на законовите лихви за забава с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 6 и лихвите с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ. По аргумент от противното основание, ако се приеме тезата на синдика на дружеството, че моментът на възникване на главното вземане (в настоящия случай главници преди датата на съдебното решение за откриване на производството) предопределя момента на възникване на законните лихви за забава по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, би имало за резултат формиран правен извод, който не отчита законодателната диверсификация между т. 6 и т. 9 на чл. 722, ал. 1 от Търговския закон, както и различния момент на възникване на посочените лихви за забава. По отношение на другото неприето вземане във възражението се сочи, че към молбата за предявяване на вземания на Националната агенция за приходите е приложено заверено копие от посоченото наказателно постановление, видно от което публичните вземания за имуществени санкции са установени с влязъл в сила акт и синдикът незаконосъобразно не е приел вземанията, предвид разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, съгласно която, в случаите, в които вземанията са установени с влязъл в сила акт, синдикът незабавно ги включва в списъка на приетите от него вземания така, както са предявени. Нещо повече, с оглед

защитата на физика, законодателят е предвидил и специална защита за установените с възлезъл в сила акт публични вземания, като в същата разпоредба е въвел императивното правило, че установеното с възлезъл в сила акт публично вземане не може да бъде оспорено по реда на част четвърта от Търговския закон. С оглед изложението, счита, че синдикатът неправилно и в противоречие с нормите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, е включил предявените публични вземания за имуществени санкции в размер на 200 лв., установени с възлезло в сила Наказателно постановление № 42-0002107/06.11.2013г., издадено от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в списък на неприети вземания. Предвид горното моли вземанията, включени в списък на неприети вземания, да бъдат включени в списък на неприети такива.

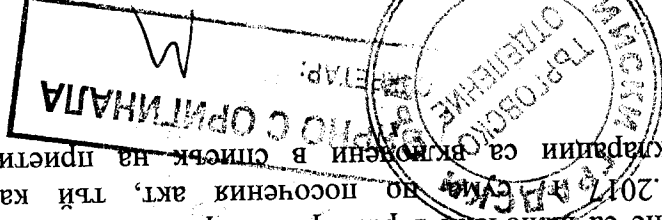
Длъжникът не изразява становище по възражението.

Синдикат Ана Милenkova е депозирала подробно писмено становище от 10.07.2017г. по възражението, като счита, че същото е неоснователно. Поддържа оспорването и в съдебно заседание по изложените доводи.

Сдът, като взе предвид направеното възражение, списъка на неприети вземания, изготвен от синдика, извършените в съдебното заседание по чл.692 ал.2 от ТЗ процесуални действия, както и представените доказателства, приема следното:

По партидата на несъстоятелния длъжник в Търговския регистър на 22.06.2017г. са обявени изготвените от синдика списъци на неприети вземания, предявени в срока по чл. 688 от ТЗ, като списъците са два, първият е за неприети вземания на НАП като такива по чл. 688, ал.3 от ТЗ, а вторият е за неприети, като неприети са следните вземания: 451,36 лв. – лихва върху главница от 2182,08 лв. по декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№ДК14008679/09.04.2012г. за период от 26.03.2015г. - 07.04.2017г.; втората сума е 922,33 лв. – неприето вземане представяваща лихва върху главница от 4720 лв. по декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх.№ 14008225/02.04.2012г. за същия период и сумата от 200 лв. – по наказателно постановление №42-0002107/06.11.2013г. Мотивите за неприемане на трите вземания са, че главното вземане е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и следвало лихвата да е предявена до 10.06.2015г., а по отношение на третото вземане – че спокът за предявяване е изтекъл.

С молба изх. № 91-00-20/15#69 от 15.05.2017г., постъпила в съда по пощата с клиймо от 16.05.2017г. Националната агенция за приходи е представила в производството по т.д. № 3750/2013г. по описа на Софийски градски съд публични вземания в общ размер на 4 505,64лв., от които главници 3060 лв. и 1445,64 лв. – лихви, включващи описаните суми, от които публични вземания за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци в общ размер на 3 805,64лв., установени с възлезъл в сила Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДПОК № МД-АУ-7752/14.09.2016г. и Декларация по чл. 14 от ЗМДТ, вх. № ДК 14008225/02.04.2012г. за 2017г. В молбата за предявяване на публични вземания е изрично посочено, че с молба изх. № 91-00-20/15 от 09.04.2015г. са предявени публични вземания за ДНИ и ТБО, установени с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ, вх. № ДК 14008679/09.04.2012г. за 2012г. и Декларация по чл. 14 от ЗМДТ, вх. № ДК14008225/02.04.2012г. за периода от 2012г. до 2015г., в общ размер на 8 072,45 лв., в т.ч. главници - 6 902,08 лв. и лихви към 25.03.2015г. - 1 170,37 лв., които са обхванати в Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДПОК № МД-АУ-7752/14.09.2016г., издаден от Община Варна, но не са включени в размера на предявената с молба изх. № 91-00-20/15#69 от 15.05.2017г. Декларация, но посочения акт, тъй като вземанията по горепосочените декларации са включени в списък на неприети от синдика на

дружеството вземания, одобрен от съда по несъстоятелността с Определение № 5045/24.07.2015 г. вписан в ТР под № 20150728154256.

Към молбата е представено Наказателно постановление № 42-0002107/06.11.2013 г., издадено от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което на „Набко Холдинг Груп“ ООД е наложена имуществена санкция на основание чл. 53 от ЗАНН в размер на 200 лв., като съгласно отбелязването върху същото постановление е влязло в сила на 17.09.2014г.

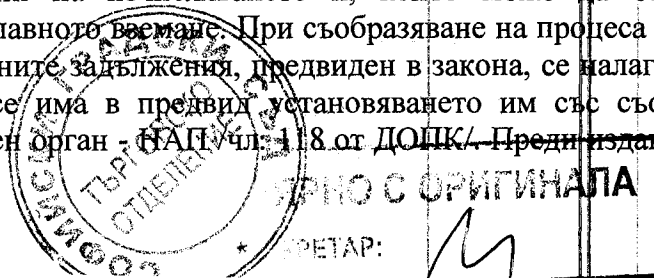
Към молбата е представен и акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № МД-АУ-7752/14.09.2016г., издаден от Община Варна, в които са описани установените задължения и в същия е отбелязано, че е влязъл в сила на 23.11.2016г.

Съдът намира, че възражението на НАП, което е подадено с пощенска пратка от „Български пощи“ ЕАД от 29.06.2017г. е в срок, поради което е допустимо и следва да бъде разгледано по същество.

Синдикът не е приел вземанията, като се е мотивирал с това, че са възникнали преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност /РОПН/ и не са предявени в установените срокове. Приел е, че възможността да се предявят вземанията на кредитора е преклудирана, поради изтичане на преклузивния тримесечен срок за предявяване на вземанията по чл. 685, ал. 1 от ТЗ и чл. 688, ал. 1 от ТЗ (първоначално и допълнително предявяване).

Съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 ДОПК, в случай, че публичното вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено, като вземането не може да бъде оспорено по реда на Част IV от Търговския закон или чрез обжалване на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на списъка на приетите от синдика вземания. Според чл. 164, ал. 5 ДОПК, ако публичното вземане е установено, но актът не е влязъл в сила, то се включва под условие в списъка на приетите от синдика вземания и се удовлетворява по реда на чл. 725, ал. 1 ТЗ, като ако при сметката за окончателно разпределение актът не е влязъл в сила, условието се счита за несбъднато и вземането се изключва от разпределението. Забраната по чл. 164, ал. 4 ДОПК за оспорване по реда на чл. 690 и сл. ТЗ на публично вземане, установено с влязъл в сила акт, произтича от специфичния ред и начин на установяване на публичните вземания, поради което законодателят е разпрострял задължителната сила на акта и спрямо третите лица, неучаствали в производството по издаване на акта за установяване на публично вземане, каквито са кредиторите на масата на несъстоятелността. Доколкото актът за установяване на публично вземане не обхваща фактите, настъпили след постановяването му, забраната чл. 164, ал. 4 ДОПК не обхваща оспорване на публичното вземане, установено с акта, основаващо се на нововъзникнали факти, които не са преклудирани от задължителната сила на влезлия в сила акт за установяване на публично вземане, каквото например е твърдението за настъпило след влизане в сила на акта погасяване на публичното вземане чрез някои от способите, очертани в чл. 168 ДОПК - чрез плащане, прихващане, опрощаване и т. н.

Съгласно даденото в чл. 162, ал. 2 ДОПК легално определение, понятието публично вземане включва и лихвите върху главниците, публични вземания. Размерът на законната лихва върху публично вземане е функция не само от размера на главницата, във връзка със забавата, на която се дължи лихвата, но и от законоустановения начин на изчисляването ѝ, който може да бъде различен в зависимост от вида на главното вземане. При съобразяване на процеса по установяване и определяне на публичните задължения, предвиден в закона, се налага извода, че под термина "възникване" се има в предвид установяването им със съответния акт на оправомощения държавен орган - НАП, чл. 118 от ДОПК. Преди издаване на този акт,

вземането макар и да съществува, не е окончателно установено и не би могло да се противопостави на длъжника и кредиторите в несъстоятелността. С издаването на акта вземането вече се определя по основание и по размер и може да се предави. В зависимост дали се оспорва или не ревизионният акт, в нормата на чл. 164, ал. 4 и, ал. 5 от ДОПК, е регламентиран редът за приобщаване в производството по несъстоятелност на тези вземания. Съдът не споделя тезата на синдика, тъй като противоречи на процеса на установяване на публичните задължения. Именно за тях, в случаите, когато са установени с възвръщане в сила акт, е предвидена привилегията чл. 164, ал. 4 от ДОПК. Употребен е терминът "незабавно", с който се придава категоричност на ангажираността на длъжника с това задължение, произтичаща от факта, че възможността да бъде обжалван акта, с който е установено вземането, е преклудирана. Действително разпоредбата на чл. 78, ал. 2 от ДОПК предвижда задължително уведомяване на НАП за подаване на молба за откриване на производство по несъстоятелност, с цел да може да бъдат установени напълнеж по предвидения в закона ред публичните задължения на длъжника, но понекога издаването на акт за установяването им в сроковете за представяване на вземанията е невъзможно. Независимо от горното съдът споделя и доводите на възразния кредитор, че в ТЗ е предвидена различна последователност на лхвите като вземания, които са възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и вземанията за лхви след тази дата. Специалната норма на чл. 164, ал. 4 от ДОПК предполага общите правила на ТЗ относно сроковете за представяване на вземанията. Особено на задължителното съдебно приемане на тази категория вземания е, че то възниква за синдика единствено в случаите на публично вземане, установено с възвръщане в сила акт. В този смисъл публичните вземания, за които към момента на поставяване на РОПН липсва възвръщане в сила акт за установяването им, подлежат на представяване пред синдика и това може да стане в сроковете по чл. 688, ал. 3 от ТЗ. Предвид горното и като съобразя, че процесните спорни лхви са за период след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност /РОПН/ и са установени с акт за установяване на задължение от 14.09.2016г., т.е. след първоначалните срокове по чл. 685 и чл. 688 от ТЗ, съдът намира, че вземанията, представени от НАП за лхви следва да бъдат приети като такива с поведност по чл. 722, ал. 1 т. 9 от ТЗ. Не така стои въпроса със вземането за сумата от 200 лв. – по наказателно постановление №42-0002107/06.11.2013г. В случая се касае за старо вземане, като видно от отбелязването, наказателното постановление е влязло в сила още на 17.09.2014г., т.е. преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Това вземане е лхвино и изискуемо от датата на влизане в сила на наказателното постановление и не подлежи на установяване с друг акт / ревизионен или за установяване на публично вземане по реда на ДОПК / и за същото няма такъв представен, поради което разпоредбата на чл. 164 от ДОПК е неприложима, а това старо вземане, тъй като безспорно е възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, макар и да е публично, е следвало да бъде представено от НАП през 2015г. с първата молба за представяване или като старо вземане да бъде включено по вземане на НАП срещу списъците на съдебно приети вземания, обявени още през 2015г., но пропусъкът на възразния кредитор не може да бъде саниран чрез настоящото вземане. Следователно не е била налице никаква пречка това вземане да бъде представено в сроковете по чл. 685 от ТЗ и чл. 688 от ТЗ, тъй като това е старо задължение и не се касае за установяването му с отделен и нарочен последващ акт на данъчната администрация. Предвид горното съдът намира, че по отношение на тази сума следва да бъдат споделяни доводите на синдика и вземането е неоснователно.

ВЪРНО С ОПИТИНАЛА

СЕКРЕТАР

Боден от горните съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ списъка на приетите предявени в срока по чл. 688, ал.3 от ТЗ вземания спрямо длъжника „НАБКО ХОЛДИНГ ГРУП“ ООД, обявен в ТР НА 22.06.2017г. и списъка на неприетите вземания под №20170622084233, по възражение с вх.№88341/30.06.2017г., подадено от Национална агенция по приходите / НАП/ срещу списъка на неприетите предявени вземания, като изключва от списъка на неприетите вземания и допълва и включва в списъка на приетите следните вземания, предявени с молба 15.05.2017г. от НАП, а именно: сумата от 451,36 лв. – лихва върху главница от 2182,08 лв. по декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№ДК14008679/09.04.2012г. за период от 26.03.2015г. - 07.04.2017г. включително и сумата от 922,33 лв. – неприето вземане представляваща лихва върху главница от 4720 лв. по декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх.№ 14008225/02.04.2012г. за периода от 26.03.2015г. до 07.04.2017г. включително, обхванати в Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № МД-АУ-7752/14.09.2016 г., влязъл в сила съгласно отбелязването на 23.11.2016г., като същите са с поредност по чл. 722, ал.1, т.9 от ТЗ.

ОТХВЪРЛЯ възражението с вх.№88341/30.06.2017г., подадено от Национална агенция по приходите / НАП/ срещу списъка на неприетите предявени вземания, обявен в ТР под №20170622084233, по отношение на вземането за сумата от 200 лв. – по наказателно постановление №42-0002107/06.11.2013г.

Да се изпрати препис от определението и на синдика.

Определението не подлежи на обжалване. Да се впише в Търговския регистър.

СЪДИЯ

